

Sygn. akt II K 80/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **SSR Katarzyna Jamrozy – Szponik**

Protokolant **Iwona Połczyńska**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy – P. H.

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2017 roku, 12 czerwca 2017 roku, 29 czerwca 2017 roku, 13 lipca 2017 roku sprawy karnej

J. K.

urodzonego (...) we W.

syna W. i M. z domu K.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. łącznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 13 maja 2016 roku, sygn. akt II K 52/16, na mocy którego połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

A. Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2015 roku, sygn. akt II K 1400/14 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 5 lipca 2014 roku do 7 października 2014 roku – na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 (dwóch) lat, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 19 listopada 2015 roku, sygn. akt II Ko 1376/15;

B. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 8 września 2015 roku, sygn. akt II K 598/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 8 lutego 2015 roku do 25 marca 2015 roku – na karę roku pozbawienia wolności;

C. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 listopada 2015 roku, sygn. akt II K 468/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 20 stycznia 2015 roku – na karę roku pozbawienia wolności,

i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, jednocześnie umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu sygn. akt II K 108/15;

II. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 20 stycznia 2016 roku, sygn. akt II K 757/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 10 maja 2015 roku – na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w całości od dnia 23 czerwca 2016 roku do dnia 17 lutego 2017 roku;

III. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 30 marca 2016 roku, sygn. akt V K 1336/15

a) za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 05 czerwca 2015 roku do 09 czerwca 2015 roku - na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

b) za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 17 sierpnia 2015 roku - na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywa od dnia 17 lutego 2017 roku, a koniec kary przypada na dzień 12 września 2017 roku;

IV. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 30 kwietnia 2015 roku, sygn. akt II K 108/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 18 listopada 2014 roku do 20 listopada 2014 roku - na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 11 grudnia 2015 roku do dnia 9 maja 2016 roku.

I. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary łączne pozbawienia wolności opisane w punktach I i III części wstępnej wyroku łącznego i wymierza skazanemu **J. K.** karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar opisanych w pkt II i IV części wstępnej wyroku łącznego;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I wyroku łącznego okres zatrzymania w sprawie II K 52/16 w dniu 9 października 2014 roku, od dnia 20 stycznia 2015 roku do dnia 22 stycznia 2015 roku oraz w sprawie V K 1336/15 od dnia 18 czerwca 2015 roku od godziny 9:30 do 19 czerwca 2015 roku do godziny 13:00 oraz w dniu 4 grudnia 2015 roku, a także okres odbytej w tej sprawie kary od dnia 17 lutego 2017 roku;

IV. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 80/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. został skazany następującymi wyrokami:

I. łącznym Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 13 maja 2016 roku, sygn. akt II K 52/16, na mocy którego połączono kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

A. Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2015 roku, sygn. akt II K 1400/14 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 5 lipca 2014 roku do 7 października 2014 roku – na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 (dwóch) lat, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 19 listopada 2015 roku, sygn. akt II Ko 1376/15;

B. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 8 września 2015 roku, sygn. akt II K 598/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 8 lutego 2015 roku do 25 marca 2015 roku – na karę roku pozbawienia wolności;

C. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 listopada 2015 roku, sygn. akt II K 468/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 20 stycznia 2015 roku – na karę roku pozbawienia wolności,

i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, jednocześnie umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu sygn. akt II K 108/15;

II. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 20 stycznia 2016 roku, sygn. akt II K 757/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 kk popełniony w dniu 10 maja 2015 roku – na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w całości od dnia 23 czerwca 2016 roku do dnia 17 lutego 2017 roku;

III. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu z dnia 30 marca 2016 roku, sygn. akt V K 1336/15

a) za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 05 czerwca 2015 roku do 09 czerwca 2015 roku - na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

b) za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 17 sierpnia 2015 roku - na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywa od dnia 17 lutego 2017 roku, a koniec kary przypada na dzień 12 września 2017 roku;

IV. Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 30 kwietnia 2015 roku, sygn. akt II K 108/15 za występki z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 18 listopada 2014 roku do 20 listopada 2014 roku - na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 11 grudnia 2015 roku do dnia 9 maja 2016 roku.

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy, sygn. akt II K 52/16,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu o sygn. akt II K 757/15,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście we Wrocławiu, sygn. akt V K 1336/15,

- wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu, sygn. akt II

K 108/15.

J. K. w warunkach izolacji przebywa od dnia 12.12.2015r. Obecnie przestrzega porządku i jest zdyscyplinowany. Był raz nagradzany regulaminowo, nie był karany dyscyplinarnie. Jego zachowanie wobec osadzonych i przełożonych nie budzi zastrzeżeń. Nie uczestniczy w nieformalnych strukturach podkultury przestępczej. Jest uzależniony od środków odurzających, podjął terapię dopiero po nałożeniu na niego takiego obowiązku. Deklaruje motywację do ukończenia leczenia.

Opinia środowiskowa o J. K. jest przeciętna z uwagi na prowadzony przez niego bierny tryb życia, uzależnienie od środków odurzających oraz utrzymywanie kontaktów z osobami karanymi.

Dowód: - opinia o skazanym – k. 93-94,

Sąd nadto zważył, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 569 § 1 kpk wydanie wyroku łącznego jest możliwe wtedy, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów.

Orzekając w mniejszej sprawie Sąd zastosował przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku. Zgodnie bowiem z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tylko wtedy, gdy zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po 1 lipca 2015 roku. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Przepis art. 85 kk w obecnym brzmieniu pozwala na orzeczenie kary łącznej wtedy, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zgodnie z brzmieniem art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są kary i kary łączne podlegające wykonaniu. Przepis art. 85 § 3 kk stanowi zaś, że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Wobec skazanego J. K. pozostają do wykonania kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach I (sygn. akt II K 52/16) i III (sygn. akt V K 1336/15) części wstępnej wyroku łącznego.

Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sytuacji spełnienia warunków, o których mowa w art. 85 kk wiąże się z ukształtowaniem na nowo kary z kar orzeczonych wyrokami podlegającymi połączeniu. Z uwagi na fakt, iż kara łączna orzeczona w wyroku łącznym stanowi odrębną karę zastępującą wszystkie wymierzone do tej pory kary i kary łączne podlegające łączeniu, konieczne jest określenie granic wymiaru tej kary, a ściślej mówiąc przesądzenie górnej i dolnej granicy, w ramach których Sąd wymierza karę łączną.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

W oparciu o cytowany przepis Sąd mógł więc wymierzyć karę łączną w granicach od 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności tj. od najwyższej z kar podlegających łączeniu, stosując w ten sposób zasadę absorpcji, do 2 lat i 11 miesięcy tj. do sumy kar podlegających łączeniu, stosując w ten sposób zasadę kumulacji. Jako, że istnieje również możliwość wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności w wysokości pomiędzy tymi granicznymi wartościami (zasada asperacji) nie przekraczającej jednak 20 lat pozbawienia wolności, sąd zastosował te zasadę kierując się treścią art. 85 a kk tj. bacząc by kara łączna, spełniała przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wymierzając mu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Kształtując wymiar kary łącznej Sąd miał na uwadze ilość czynów wchodzących do realnego zbiegu, ich związek czasowy, a także fakt, że czyny objęte karą łączną były jednorodne rodzajowo - przestępstwa przeciwko mieniu.

Określając wymiar kary łącznej Sąd uznał, że zastosowanie systemu absorpcji byłoby rozstrzygnięciem zbyt łagodnym, a określona w ten sposób kara łączna pozbawienia wolności byłaby niewspółmierna do popełnionych przez skazanego czynów. Stanowisko takie jest uzasadnione, jeśli weźmie się pod uwagę fakt, iż naruszenie przez skazanego porządku prawnego nie miało charakteru incydentalnego. Skazany wielokrotnie łamał prawo, brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia tak pozytywnej prognozy kryminologiczno – penitencjarnej, która to mogłaby przemawiać za przyjęciem zasady pełnej absorpcji.

Równocześnie w ocenie Sądu niecelowym byłoby zastosowanie w przedmiotowej sprawie zasady kumulacji. Na taką ocenę niewątpliwie wpływ miała treść opinii o skazanym, z której m. in. wynika, że skazany nie uczestniczy w podkulturze przestępczej, był raz nagradzany regulaminowo, z współosadzonymi żyje zgodnie, regulaminowo zachowuje się wobec przełożonych, do tego żałuje popełnionych przestępstw i leczy się odwykowo.

W punkcie II wyroku na podstawie art. 572 kpk umorzono postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar opisanych w pkt II i IV części wstępnej wyroku łącznego, albowiem zostały już one w całości wykonane.

Natomiast w pkt III wyroku zgodnie z art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej okresy dotychczas odbytych przez skazanego kar.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono skazanego od ponoszenia wydatków powstałych w sprawie, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, uwzględniając przy tym jego sytuację majątkową.